

Ben Endonezya'da yaşarken, Sumatra'nın kuzey ucunda petrol ve doğalgaz yönünden zengin Aceh bölgesinde on binden fazla insan ordu tarafından öldürüldü. (ve başka yerlerde başkaları) Silahlı Kuvvetlerin gerçek amacının Suharto yönetimini finanse eden çok uluslu şirketlerin gözünü diktiği kaynakları korumak olduğu her olayda biraz daha açıkça anlaşılıyordu. Başlı çeken petrol şirketlerine, Endonezya'nın ucuz iş gücünden, doğal kaynaklarından, pazar geliştirme projelerinden ve tüketici potansiyelinden çıkar sağlayan geniş bir şirketler yelpazesi de eşlik ediyordu. Endonezya, uluslararası bankacılık ve ticaret kamuoyunun yatırımları etrafında kurulmuş ekonomi modelinin birincil örneğiydi. (51)

Çoğu Birleşik Devletler yurttaşı savaş gibi afetlerin bilincinde değildir; bunlar iş dünyası için yüksek kar fırsatlarıdır. Afet yardımı programları kendini kıt kanaat geçindiren insanlara yardım etmek yerine, imparatorluk kuranlara para akıtmak için bir araç daha sağlar. (53)

Suharto'nun 1998'de devrilmesinden sonra durum iyice kötüleşti. Suharto güçlü bir orduyu denetim altında tutan güçlü bir diktatördü. Ondan sonra, sivil otoriteler ordu üzerinde daha fazla denetime sahip olmak için, askeri bütçeleri düşürdüler. Ama generaller yardım için kime başvuracaklarını biliyorlardı: Yabancı maden ve enerji şirketleri. Endonezya ordusunun giderlerinin üçte biri devlet bütçesinden karşılanır. Geri kalanı "koruma bedeli" olarak şeffaf olmayan kaynaklardan sağlanır ki; bu da askerin devletin mali denetiminden bağımsız hareket etmesine izin verir. (61,63)

Birçok ekonomist tarafından krizin ardından yapılan yakın ve yansız gözlemlerde, IMF; anapara akışı üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması, özelleştirmenin teşviki, faizlerin yabancı yatırımcıyı ve banka anaparalarının tasarruf piyasalarına akmasını özendirmek amacıyla yükseltilmesi, kur riskine karşı yerel para birimlerini dolara endeksleyerek önlem alma girişiminde bulunulması (doların güçlendirilmesi), gibi yöntemleri kullanmakla eleştirildi. Ülkeler birbiri ardına krize girdikçe, yerel iş dünyası ve hükümetler dolar borçlarını ödeyemez hale geliyor, gittikçe azalan gelirlerin devalüe edildiğini anlıyorlardı. IMF o ülkeleri yüksek vergilendirmeyi teşvik edecek şekilde manipüle etmişti ki, bu da uluslararası ticari kuruluşların çıkarınaydı.

Durum kötüye gidince, IMF bu kez de bir kurtarma paketiyle ortaya çıktı. Ne var ki, Yapısal Ayar Paketi kabul edecek ülkeler için önkoşullara bağlıydı. Her ülke yerel bankaların iflasına izin verecek, devlet harcamaları şiddetle kısıllanacak, yoksul kesimlere yapılan sübvansiyonlar kesilecek ve faizler daha da yükselecekti. Asya'da başlayan çöküş, Avrupa'da, Güney Amerika'da ve ABD'de ekonomik durgunluklara neden olmaya başladı. Ekonomi politikalarının nasıl yönetilmemesi gerektiğine dair başlı başına bir dersti, bu.

Analizler IMF'nin dayatmalarına teslim olmayan ülkelerin en iyisini yaptığını teyit etti. Bunun birincil örneği Çin'di. Yabancı yatırımcılar mevduat yerine imalat sanayine yönlendirilmiş, ülke böylece gelecekteki olası bir anapara kaçışına karşı izole edilmişti. (80-81)

Bolivya'nın ekonomik-elit asker koalisyonu uzun zaman önce IMF diline iyi yönetim, sağlıklı ekonomi politikaları ve yapısal ayarlamalar şeklinde girip yerleşmiş olan yeni tarz sömürgecilik için gerekli olan her şeyi yapmaya hazırды. (110)

2. Dünya Savaşının bitiminden o yana liderlik konumumuz aşınmış, dünyaya sunduğumuz modelin altı, imparatorluk kurma hırsına kapılan şirketokrasi tarafından hırsla oyulmuştu. Bir barış görevlisiyken Ekvator yurttaşlarının da bizim acımasızlığımıza komşu uluslar kadar öfke duyduğunu, politikalarımızdaki aleni çelişkiler karşısında hayrete kapıldıklarını kavramıştım. Vietnam gibi yerlerde demokrasiyi savunduğumuzu iddia ediyor, ama bir yandan da demokratik seçimlerle başa gelmiş başkanları alaşağı ediyorduk, suikastlarla aradan çıkarıyorduk. Tüm Latin Amerika'da üniversite öğrencileri ABD'nin Şili'de Allende'yi, İran'da Musaddık'ı, Guatemala'da Arbenz'i ve Irak'ta Kasım'ı devirdiğini biliyordu, ama kendi öğrencilerimiz bu şeylerden habersizdi. (120)

Chavez'in ün kazanması, 1992 yılında Venezuela ordusunda yarbayken C. A. Perez'e karşı giriştiği askeri darbeye başladı. Adı yolsuzlukla eş anlamlı hale gelmiş olan Başkan, ülkesini Dünya Bankası, IMF ve yabancı

BİR EKONOMİK TETİKÇİNİN İTİRAFLARI 2

Contributed by ulku2

Saturday, 14 August 2010 14:22 -

şirketlere satmaktaki istek ve şevkiyle Chavez ile destekçilerini öfkeliendirmişti.

Chavez'in yaptığı darbe başarısız oldu, ama sahneyi gelecekteki kariyeri için hazırladı. Cesaret, sadakat, yoksullara yardım taahhüdü ve ülkesini ve kıtasını yüzyıllardan beri köle haline koymuş olan yabancı sömürsüyle mücadelede kararlılık gibi özelliklerle ön plana çıkıyordu. İktidara geldikten sonra çabalarını, hem kırsal hem de kentsel kesimlerdeki yoksullar üstünde yoğunlaştırdı. Kaynakları petrol endüstrisine pompalamak yerine toplumsal yaralarla mücadeleye yöneltti. Güç durumundaki komşularına yardım etti.

Venezuela'da E.T.'ler yerlerini çakallara bıraktı ve 11 Nisan 2002 günü binlerce insan sokaklara döküldü. Hiç beklenmedik şekilde silahlı kuvvetler Chavez'in başkanlıktan çekildiğini ve bir askeri üste tutulduğunu duyurdu. 13 Nisan'da Chavez'e sadık askerler kitlesel desteğe sahip bir karşı darbe düzenledi ve Chavez başkanlığa geri döndü. Resmi soruşturmalar darbenin sponsorunun ABD olduğu sonucuna vardı ve Beyaz Saray bu suçu pratik anlamda kabullendi. (125-127)

Ekvator ve Venezuela'nın tersine, Bolivya'daki huzursuzluğun kaynağı petrol değil suydur. Suyun gelecekte gezegendeki en önemli kaynak olacağı 1990'larda açıkça anlaşılmıştı. Şirketokrasi de su kaynaklarına hakim olarak ekonomileri ve hükümetleri manipüle edebileceğini kavramıştı. Dünya Bankası ve IMF 1999 yılında Yapısal Ayar Paketini uygularken, ülkenin üçüncü büyük kentinin kamu kullanımına açık su sistemini mühendislik devi Bechtel'e satmasını dayattı. 1977'de General C. Noble (sonradan MAIN başkanı oldu), bana; "Su, altın ile petrolün gelecekteki karışımıdır. Sen yaşlanıp ölmeyen önce bu gezegenin en önemli malı haline gelecek. O şeyin olabildiğince fazlasına sahip olmamız gerek. Bu bize manivela gücü, kudret sağlayacak. Özellikle de eve bu kadar yakın olduğu sürece" dedi. (141)

Yabancı uluslara olan bağımlılığın planlı, o ülkedeki kamu hizmetleri sektörünün bir daha asla kamulaştırılmayacağını garanti altına alan bir strateji olduğunu anlamıştım. (144)

Başkan Sanchez Dünya Bankası ve IMF'nin dayatmalarına boyun eğdiler. Sanchez'in doğalgazı muhtaç Bolivyalılar yerine ABD ve öteki ülkelere ucuza satma planları halkı öfkeliendirdi ve kanlı çatışmaların çıkmasına neden oldu. Bolivyalılar, Dünya Bankasına meydan okudu ve Bechtel'i yenilgiye uğrattı. Kendilerinden, nesillerden beri zalimce boyunduruk altında tutulanlardan biri olan o insan öz kültürünün enkazından, küllerinden doğan anka kuşu gibi yükseldi. Morales, Bolivya için henüz bir başlangıçtı. George Washington, Simon Bolivar ve diğer tüm büyük önderler gibi Eva Morales'de hem vizyona hem de eylemci yapıya sahipti. (147,157)

2005 yılında Dünya Toplumsal Forumu için Brezilya'ya gittiğimde, kıta şirketokrasiye karşı ayaklanma içindeydi. Halkçı söylemlere sahip kampanyalar yürüten liderlerin hepsi de ABD müdahalesini ve yabancı şirket sömürsünü reddediyorlardı. Kuzey Amerika basını onları komünist ilan etmiş olabilirdi, ama dünyadaki bilgi sahibi okurlar bunun temelsiz olduğunu biliyorlardı; yeni başkanların hemen hepsi ülkesinin kaynaklarını halkını yoksulluktan kurtarmaya yardım edecek şekilde kullanmaya kararlı milliyetçilerdi. (148)

Jose öğrencilerin etkilere en açık ve en naif oldukları zamanlarda nasıl ayartıldığını anlattı. Kendi gençlik deneyimlerinden, içkinin, kadınların ve uyuşturucunun nasıl kullanıldığını söz etti. Yani anlayacağınız gibi, radikal bir ABD muhalifi seçilip göreve geldiği ve hayatı boyunca yapmayı içtenlikle arzu ettiği şekilde Washington'un karşısına dikilmeyi başaracak konuma ulaştığı anda, sizin CIA elinde onunla ilgili bir şeylerle ortaya çıkar. (Brezilya Başkanı Lula ve Panama Başkanı Noriega hakkında 152)

Tarihin hiçbir döneminde halklarının çıkarlarını korumaya kararlı liderler o sayıda ve aynı zamanda iktidara gelmemişti. Latin Amerika devrimi sadece sömürgecilerden kurtulmayı amaçlamıyordu; daha fazla eşitliğe, özgürlüğe, toplumsal reforma doğru pozitif bir hareketti. Büyük oranda barışçıldı. Etkileri yerkürenin her tarafına dağıldı ve bir örnek oluşturdu; çok sağlam hedeflere ulaşarak tüm kıtalarda halklara ilham verdi. (163)

2. Dünya Savaşından sonra ABD petrol şirketleri Başkan ve Kongreyi, ülke ve kendi çıkarlarının, Birleşik Devletler petrol rezervlerinin acil durumlar için saklanmasıyla dayandığını inandırdılar. Tarihçiler imparatorluk kurma sevdası peşinde olanların dış tehditlere gereksindiğini bilir; bu dönemde SSCB'de bu rolü ABD için gayet başarılı bir şekilde oynadı.

Demokratik seçimlerle iktidara gelmiş ve çok popüler bir karakter olan Musaddık, Britanya petrol şirketlerini özelleştirdi. İngiltere ile ortak hareket eden ABD, konuyu halletmekle CIA ajanı Kermit Roosevelt'i görevlendirdi. Birkaç milyon dolar harcanarak şiddet gösterileri düzenlendi ve Musaddık yıkılarak, yerine Büyük Petrol'ün ahabası Şah Muhammed Rıza Pehlevi getirildi. Bundan sonra bu işlerin kadrolu CIA ajanları yerine, özel sektörden gelen ajanlar (E.T.) tarafından yapılmasına karar verildi ve bu iş için şirketler kuruldu.

E.T.'ler olarak biz manipülasyon için, Dünya Bankasına IMF'ye ve çokuluslu kurumlara yöneldik. ABD şirketleri için karlı anlaşmalar bağladık, başka ülkeleri altından kalkılması imkansız borçlara boğduk. Bunların devamını sağlamak için işbirlikçi yönetim yapıları oluşturduk. Şirketokrasi küresel politikalara egemen olmak için petrol ürünlerinin kullanımını arttırma politikası uyguladı. Aslında ABD'nin Musaddık'ı desteklemesi yöre ülkelerin demokrasiye yönelişini cesaretlendirecekti. Bunun yerine ABD güvenilirmez ülke olarak kabul edilmiş ve tek amacının kaynakları denetlemek olduğuna inanılmıştır.

Şirketokrasinin güç alanını genişletme politikası ulusu borca boğmuş ve üretim yapan fabrikalar yabancı ülkelere kaymıştı. Yabancı kredi kaynakları ödemelerin altın olarak yapılmasını dayatıyordu. Nixon yönetimi buna, 1971'de altın standardını hükümsüz bırakarak cevap verdi. Kredi kaynakları öteki para birimlerine dönerlerse ve borçlarını altınla kıyaslayarak isterlerse bu şirketokrasi için felaket olurdu, çünkü borcu kapatacak para yoktu. İflas önlemenin tek yolu Birleşik Devletler darphanesinin dolar basması ve onun değerini kabul ettirme gücüydü. Dünyanın doları standart para birimi olarak kabul etmesi bir zorunluluktur. (185-189)

Washington'un doların egemenliğini savunma mücadelesinde ilk müttefiki İsrail oldu. İsrail 1967 Altı Gün Savaşında topraklarını dört misli arttırmıştı. (Sina Yarımadası ve Golan dahil) Araplar utanca uğramış ve öfkelenmişlerdi. Öfkeleri ABD'yi hedef alıyordu. Beyaz Sarayın doğan öfkeyi kendi çıkarları için kullanacağını pek az Arap anlamıştı. Nixon'un ikinci müttefiki Orta Doğunun tamamı olacaktı. 1973 Arap-İsrail savaşında bölge ülkeleri petrol fiyatlarını arttırdılar ve Birleşik Devletlere yapılacak petrol nakline ambargo koydular. 1974 Ocak ayında petrol fiyatları yedi kat artmıştı. Bu aşamada E.T.'ler devreye girdi. Görevimiz OPEC'in petrol için harcadığımız dolarları Amerikan şirketleri üstünden geçirmesini sağlamak ve altın standardı yerine bir petrol standardı oluşturmaktır. Suudi Arabistan bu işte anahtar konumundaydı; hem petrolü çoktu, hem de yozlaşan kraliyet ailesi yolsuzluklara alabildiğine açıktı. (Suudi Arabistan'da yapılan uygulama (SAMA Projesi) 1. Kitapta anlatılmıştır.) Suudi Arabistan petrol ticaretini büyük oranda dolarla yapmayı taahhüt ediyordu. Böylece para biriminin değer ölçeği olarak altının yerini petrol almış oldu. Bu durum ayrıca Washington'un her yabancı kredi kaynağını gizli vergilendirme altında tutmasına olanak sağlıyordu. (teminat, ABD hazine tahvili) Kredi karşılığı mal ve hizmet almaya başladık. Geri dönen kredileri petrol ya da başka bir şey almak için kullanana dek, fonlar enflasyon nedeniyle eriyeyeceğinden, aradaki fark da Şirketokrasinin cebine girecekti. SAMA Projesi; SSCB'nin düşüşe geçirilmesine, ABD'nin rakipsiz süper güç konumunun pekiştirilmesine katkıda bulunmuş, ayrıca Usame Bin Ladin'in öfkelenmesine neden olmuştur. (190-194)

Bağımsızlığını 1 Ocak 1944 tarihinde kazanan Lübnan'da, siyasi gücü ulusun farklı kesimleri arasında paylaştıran bir anayasa kabul edildi ve ülke hızla kalkındı. (Devlet Başkanı ve ordu komutanının Hristiyan olması kararlaştırıldı.) İsrail'in kurulmasının altında yatan nedenlerden birisi de; bu ülkeyi küresel imparatorluğun ileri karakolu haline getirmektir. Lübnan'ın İsrail ve müttefiklerini destekleyen bir unsur olarak hazırlandığından şüphelenen Müslümanlar 1958 yılında ayaklandı. ABD Lübnan'a asker göndererek, Hristiyanların gücü elinde tutmasını desteklediğini gösterdi.

Irak Başbakanı Abdülkerim Kasım İngiltere ile ABD'ye kafa tuttuğu için, içinde Saddam Hüseyin'in de bulunduğu bir tim, suikast girişiminde bulundu. Kasım yaralı kurtulurken, yaralanan Saddam ise Suriye'ye kaçtı. 1963 yılında Başkan Kennedy'nin talimatı ile Kasım öldürüldü. Komünistlikle suçlanan yaklaşık beş bin kişi idam edildi ve Saddam ulusal güvenliğin başına getirildi. (195-200)

Lübnan'da mülteci kamplarına gittiğimde karşılaştığım yoksulluk ve aşağılanmışlık beni şok etti.(202)

Dinin bir nefret unsuru olarak etkinliğini kişisel olarak ilk kez Mısır'da gördüm. 206

MAIN yöneticisi George Rich, bana; "Mısır, Sudan, Etiyopya, Somali, Kenya... O bölgede muazzam miktarda petrol var, bundan eminim. Hayatımı jeoloji çalışmalarıyla geçirdim ve sana sağlığında Afrika'nın bir petrol savaşına

sahne olduğunu göreceğini söyleyebilirim” dedi. Mısır, Afrika’nın denetim altına alınacağı yerd. (219)

Hürmüz Boğazında 1971’de Britanya’nın çekilmesiyle kurulan Birleşik Arap Emirlikleri, Umman, Bahreyn ve Katar’ı üstünde barındıran, Arabistan Yarımadasının karşısında yer alan Bandar-e Abbas, dünyanın en stratejik koridorlarından birine hakim konumdaydı. (234)

Washington 1980’ler boyunca Saddam’ı İran’a karşı girdiği savaşta destekledi. O sadece, Şahı deviren, elçiliğimize dalıp Amerikalıları aşağılayan, şirketlerimizi kapı dışarı eden Ayetullah’a karşı kullandığımız bir intikam aracı değil, aynı zamanda dünyanın ikinci büyük petrol rezervinin üzerinde oturan kişiydi. E.T.’ler onun üzerinde çalışmış, Bechtel onun için İranlıları, Kürtleri ve Şiileri öldürmekte kullanacağı kimya tesisleri yapmıştı. Adama savaş uçakları, tanklar füzeler vermiş, askerlerini eğitmiştik. Suudilere ve Kuveytlilere ona elli milyar dolar borç vermesi için baskı yapmıştık. Sekiz yıllık İran-İrak Savaşı modern çağlar tarihinin en uzun, en masraflı ve en kanlı savaşı olmuştur. En büyük karı askeri teçhizat satanlar ve müteahhitler elde etmiştir.

Saddam imparatorluğa katılmayı reddedince, Washington çakallarını gönderdi. Saddam çakalları ve tekniklerini iyi biliyordu. (Korumaların satın alınması) Ona çok benzeyen dublörleri vardı. Çakallar başarısız olunca baba Bush ordusunu gönderdi. Onların işine yarayan tipte bir lider olduğundan tamamen devre dışı bırakılmadı. 1990’lı yıllarda Saddam üzerinde çalışan E.T.’ler tekrar başarısızlığa uğrayınca, oğul Bush orduyu devreye soktu ve Saddam asıldı. (239-241)

İkinci işgal Orta Doğu’lu Müslümanlar için tahammül edilemez bir hakaretti, arap militanlara yeni bir meşruiyet bahsetti ve bu kişiler İslam dünyasında dışlanmadı. (242)

Şirketokrasi askeri donanım imalatına dayalı bir ekonomiyle gelişip büyüyor. Silah alımı küresel bağımlılık düzeyine ulaşıyor, bir ülkenin politik statüsü askeri donanımıyla ölçülüyor. Soğuk Savaş bitmiş, savaş makinesini hızlandırmak için kullanılan komünizm bahanesi yerini İslami devrimcilere bırakmıştı. E.T.’ler ve medya kodamanları tamah ve hakimiyet kavramlarını özgürlük ve demokrasi şeklinde tercüme ederek dezenformasyonu geliştirmekte çok başarılı olmuştu. (242-243)

Basra Körfezinin bu yakasındaki ülkeler Milyarderler Kulübünü finanse eder. Müslümanların da başka herkes gibi olduğu anlaşıldı. Elması ve altını, Rolex ve Mercedes’i seviyorlar. Araplar nefsinin kırıarak yaşamak, Allah’ın emirlerini izlemek, faiz yememek ve kadınlarını peçeyle gezdirmek gibi şeyler üstüne atıp tutar. Ama etrafınıza bir bakın. Söylediklerini uyguladıkları falan yok. Arap dünyası ile daha incelikli bir yoldan bir kez daha işbirliği yapmıştık. Dubai’de onlara dünyayı satmıştık. Orta Doğu’da Çin gibi bizim türümüz maddeciliği benimsedi. Dubai’ye, bölgeyi son ziyaretimde ışıkları uçaktan asla görünmeyen yere bakıyordum. Orası da Bandar-e Abbas gibi küçük ve uyuşuk bir köydü. Şimdi dünyanın en görkemli alışveriş, kayak, kumar ve eğlence merkezi olmuştu. Bunu hazmetmeye, o paradoksu yani geleneksel İslami inançları destekleyen, ama öte yanda neredeyse orijinali ile alay ede, küçümser bir tavırla yeni bir Mekke yaratan Arapların kafa yapısını kavramaya çabaladım. Aşağılarımda bir yerde Cleopatra’nın, Kral Tut’un takdir edeceği bir anıt vardı, artık. Ya Usame bin Ladin? (244-246)

Şirketokrasinin İslami işbirlikçiler ve İsrail’de konuşlanmış vekil ordu aracılığıyla petrole ulaşma düşü, 11 Eylül 2001 günü alevli bir karasabana dönüşerek patladı. Afganistan’a yapılan müdahale bize duyulan sempatiyi aleyhimize döndürdü. Irak’ın işgali Washington’un petrol kaynaklarını güvenceye aldığı mesajını veriyordu. Irak’taki savaş tüm bölgeyi saran bir husumetle yoğrulmuştur, bir ideolojiler savaşındır. Hristiyanlık ve Museviliğin İslamiyet ile karşı karşıya getirip dövüştürmeye yöneliktir; bunun yanı sıra tüketim materyalizminin referandum düzeyinde oylanmasıdır. (250)

Diego Garcia adasında yaşayan halk (1800 kişi) zorla komşu adalara gönderildi. İngiltere 11 milyon dolarlık denizaltı teknolojisi karşılığında, adayı ABD’ye kiraladı. Pentagon buraya Afrika, Orta Doğu, Hindistan ve Afganistan’a akınlar düzenleyebilecek menzil ve kapasitede bombardıman uçakları yerleştirdi. (269)

Amerikan petrolünü sağlayanlar arasında Nijerya beşinci, Angola altıncı ve Gabon onuncu sırada gelir. Nijerya dünyanın dokuzuncu büyük nüfusunu barındırır. Kimsenin bizi, Afrikalı liderlerle ilgili bir şeyler inandırmaya ihtiyacı yoktur; çünkü hepsi bizim için tıplı Diego Garcia’nın olmayan halkı gibi görünmezdir. Görünmez hale getirilen insanlar yurtlarından sürülebilir, hapsedilebilir, idam edilebilir. (287)

BİR EKONOMİK TETİKÇİNİN İTİRAFLARI 2

Contributed by ulku2

Saturday, 14 August 2010 14:22 -

Batılı devletler ve çokuluslu şirketler sürüp giden istikrarsızlıktan ve Afrika ülkelerinin perişanlığından muazzam karlar çıkartmakta. Ucuz işgücünün ve tarım ürünlerinin başarılı şekilde manipülasyonu, kaçırılan kaynaklar ve yozlaşmış siyasiler aracılığıyla yapılan silah ticareti, çok öte tarihlere itilen toplumsal refah ve hakları için ayağa kalkıp direnme kapasitesinden yoksun, aç ve cahil bırakılmış bir sivil toplum... (290)

Dünyanın en ölümcül savaşının yaşandığı Kongo; toprakları elmas, altın, bakır, tantalum ve uranyum doluydu. Ülke muazzam geniş ve Alaska'nın bir buçuk katı büyüklükteydi ve birçok bölgesi tropikal ormanlarla, verimli tarım arazileriyle kaplıydı. Bölgede yaptığım incelemeler göre Kongo ırmağının suyu kıtanın büyük bölümüne enerji sağlayacak kapasitedeydi. Kongo'nun tantalumu olmasa bilgisayar temelli ürünlerin çoğuna sahip olamazdık. Kongo'nun komşusu olan Sudan'ın Darfur bölgesinde de bir kabus yaşanıyor. Yirmi yıldan beri süren savaşta iki milyondan fazla kişi öldü. O olgu da en fazla göz dikilen kaynak olan petrole duyulan istek nedeniyle körüklenmiştir. Bin Ladin Arabistan'dan kovulduğunda Sudan'a gitmiş olduğundan dolayı, medya tarafından Sudan'ın şer ittifakının müttefiki olarak ilan edilmesi kolay olmuştur. (292-296)

Hayırsever görünümlü gelişim organizasyonları (sivil toplum kuruluşları), kamuoyunu, doğal ve insani kaynakları, piyasaları denetim altında tutmaya yönelik gerçek maksatları maskelemekte kullanılıyorlardı. (302) 16.7.2010

John PERKINS

April Yayıncılık 2006

Kaynak: www.ekonomi2023.org